

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-86-18>

УДК 336.14:336.7:351.863]:004.9

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ

FINANCIAL SECURITY OF THE STATE IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION OF THE FINANCIAL SECTOR

Малишко Євгенія Олегівна

кандидат економічних наук, доцент,
заступник директора навчально-наукового інституту інформаційних технологій,
доцент кафедри фінансів і кредиту,
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6691-1785>

Чернишов Володимир Васильович

кандидат економічних наук, доцент,
директор навчально-наукового інституту Міжнародних відносин,
доцент кафедри фінансів і кредиту,
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8866-0075>

Malyshko Yevheniia, Chernyshov Volodymyr
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

У статті досліджено фінансову безпеку держави як ключову складову економічної безпеки в умовах цифрової трансформації, воєнних ризиків та макроекономічної нестабільності. Розкрито сутність фінансової безпеки, її структурні елементи та взаємозв'язок із бюджетною, борговою, банківською, валютною, податковою й інвестиційною сферами. Узагальнено основні загрози, серед яких дефіцит фінансових ресурсів, боргове навантаження, інфляційні ризики, тінізація економіки, кіберзагрози та технологічна залежність фінансової інфраструктури. Запропоновано напрями зміцнення фінансової безпеки через удосконалення державного фінансового контролю, цифрову стійкість, підвищення прозорості фінансових потоків і розвиток ризик-орієнтованого регулювання. Практична цінність полягає у формуванні системного підходу до управління сучасними фінансовими ризиками.

Ключові слова: фінансова безпека, економічна безпека, фінансова стабільність, цифровізація, фінансові ризики, банківська система, макроекономічна нестабільність, фінансова політика.

The article substantiates the theoretical and applied foundations of the financial security of the state under the conditions of digital transformation, wartime challenges and macroeconomic instability. The relevance of the topic is determined by the growing dependence of national economic resilience on the stability of budgetary, debt, banking, monetary, tax and investment systems, as well as on the ability of public institutions to respond to new technological and cyber risks. The purpose of the study is to clarify the essence of financial security, identify its key structural components and systematize the current threats that influence the capacity of the state to maintain financial stability and support sustainable economic development. The methodological basis of the research includes general scientific methods of analysis and synthesis, logical generalization, comparative analysis, system approach and structural classification. The study identifies the main components of financial security and proves that its assessment should combine traditional macrofinancial indicators with new parameters of digital operational resilience, cybersecurity, transparency of financial flows and institutional capacity. Particular attention is paid to the dual impact of digitalization: on the one hand, it increases the efficiency of public finance management, financial inclusion and regulatory supervision; on the other hand, it creates risks related to cyberattacks, data quality, technological dependence and digital fraud. The article proposes a set of practical measures aimed at strengthening financial security, including the improvement of fiscal discipline, debt sustainability management, banking sector

resilience, anti-shadow economy policy, development of secure digital infrastructure, risk-based financial supervision and interinstitutional coordination. The practical value of the article lies in forming an integrated approach to financial security management that can be used in the development of public financial policy and in improving the resilience of the national financial system.

Keywords: financial security, economic security, financial stability, digitalization, financial risks, banking system, macroeconomic instability, financial policy.

Постановка проблеми. Фінансова безпека держави є однією з базових категорій фінансової науки та практики державного фінансового управління, оскільки безпосередньо пов'язана з формуванням, розподілом, перерозподілом і контролем фінансових ресурсів. У сучасних умовах її значення суттєво зростає, адже фінансова система одночасно зазнає впливу воєнних, макроекономічних, інституційних і технологічних чинників. Закон України «Про національну безпеку України» визначає економічну безпеку серед ключових напрямів державної політики у сфері захисту національних інтересів [1]. У цьому контексті фінансова безпека виступає не лише складовою економічної безпеки, а й фінансовим механізмом підтримання платоспроможності держави, стабільності банківської системи, результативності бюджетної політики, боргової стійкості та довіри до фінансових інститутів.

Актуальність дослідження посилюється тим, що традиційні підходи до забезпечення фінансової безпеки вже не повною мірою відповідають характеру сучасних загроз. Якщо раніше основна увага приділялася бюджетному дефіциту, державному боргу, інфляції, платіжному балансу та стабільності банків, то сьогодні до цих загроз додаються ризики цифрової залежності, кібератак, порушення цілісності фінансових даних, зростання обсягів онлайн-шахрайства, технологічна концентрація фінансової інфраструктури та вразливість платіжних систем. Отже, фінансова безпека поступово трансформується з переважно макроекономічної категорії у комплексну систему управління фінансовими, інституційними та цифровими ризиками.

В умовах України проблема фінансової безпеки має особливе значення через поєднання воєнних викликів, потреби у масштабному відновленні, залежності від міжнародної фінансової допомоги, зростання видатків бюджету та необхідності підтримувати стійкість фінансового сектору. Стратегія економічної безпеки України на період до 2025 року визначає фінансову безпеку як один із ключових напрямів забезпечення економічної стійкості держави [2]. Водночас сучасні умови вимагають

переосмислення механізмів її забезпечення з урахуванням цифровізації фінансових послуг, розвитку фінтеху, автоматизації державного фінансового контролю та посилення вимог до кіберстійкості.

Таким чином, наукова проблема полягає у необхідності уточнення змісту фінансової безпеки держави в умовах цифрової трансформації та макроекономічної нестабільності, систематизації сучасних загроз і визначення практичних напрямів їх мінімізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика фінансової безпеки посідає важливе місце у вітчизняній економічній науці. Значний внесок у формування теоретико-методологічних засад цього напрямку зробив О. І. Барановський, який розглядав фінансову безпеку як складну систему захисту фінансових інтересів держави, суб'єктів господарювання та населення, а також як передумову стійкого розвитку національної економіки [3]. У сучасних дослідженнях фінансову безпеку розглядають через призму стабільності фінансових потоків, ефективності державного регулювання, платоспроможності економічних суб'єктів, збалансованості бюджетної системи та здатності фінансового сектору протидіяти внутрішнім і зовнішнім шокам.

У працях І. Заїчко та Н. Білошкурської акцентовано увагу на нормативно-правовому та методичному забезпеченні оцінювання фінансової безпеки, зокрема на необхідності використання системи індикаторів, що відображають ризики і загрози для держави та підприємств [4]. Такий підхід є важливим, оскільки фінансова безпека не може оцінюватися лише за одним показником. Вона потребує комплексного аналізу бюджетної, боргової, валютної, банківської, інвестиційної, податкової та грошово-кредитної складових.

Окремий напрям сучасних досліджень пов'язаний із розвитком фінансового сектору та цифрових фінансових інновацій. У Стратегії розвитку фінансового сектору України до 2025 року одним із пріоритетів визначено забезпечення фінансової стабільності, розвиток інклюзії, ринків капіталу та інновацій [5]. Національний банк України у звітах про фінансову стабільність систематично аналі-

зує ризики, які можуть впливати на фінансову систему, зокрема кредитні, ринкові, макро-економічні та військові ризики [6]. Міжнародні інституції, зокрема Міжнародний валютний фонд і Світовий банк, розглядають фінансову стійкість України у зв'язку з бюджетною підтримкою, борговою стійкістю, відновленням економіки та потребами реконструкції [7; 8].

Разом із тим недостатньо дослідженням залишається питання інтеграції цифрових ризиків у систему фінансової безпеки держави. Більшість наявних підходів фокусуються на класичних макрофінансових показниках, тоді як цифрова трансформація фінансового сектору змінює саму природу фінансових загроз. Саме тому актуальним є поєднання традиційного аналізу фінансової безпеки з оцінюванням цифрової операційної стійкості, кіберзахисту, прозорості фінансових даних і технологічної незалежності фінансової інфраструктури.

Постановка завдання. Метою статті є теоретичне обґрунтування сутності фінансової безпеки держави, визначення основних загроз її забезпеченню в умовах цифрової трансформації фінансового сектору та макроекономічної нестабільності, а також розроблення напрямів зміцнення стійкості національної фінансової системи.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: розкрити зміст фінансової безпеки як складової економічної безпеки держави; систематизувати її основні структурні елементи; визначити ключові загрози фінансовій безпеці в сучасних умовах; охарактеризувати вплив цифровізації фінансового сектору на фінансову стійкість; запропонувати напрями мінімізації ризиків та посилення фінансової безпеки держави.

Об'єктом дослідження є процес забезпечення фінансової безпеки держави в умовах сучасних економічних трансформацій. Предметом дослідження є теоретичні, методичні та прикладні аспекти формування системи фінансової безпеки в умовах цифровізації, макроекономічної нестабільності та посилення фінансових ризиків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансова безпека держави може бути визначена як стан фінансової системи, за якого забезпечується захищеність національних фінансових інтересів, здатність держави виконувати свої функції, підтримувати стабільність фінансових ринків, запобігати кризовим явищам та створювати умови для сталого економічного розвитку. Її зміст не

обмежується відсутністю фінансової кризи. Навпаки, фінансова безпека передбачає наявність у держави інституційної, ресурсної, регуляторної та цифрової спроможності своєчасно виявляти загрози, оцінювати їх вплив і нейтралізувати негативні наслідки.

У системному вимірі фінансова безпека охоплює декілька взаємопов'язаних складових. Бюджетна складова характеризує здатність держави формувати достатній обсяг доходів і забезпечувати раціональне використання видатків. Боргова складова відображає рівень боргового навантаження та спроможність обслуговувати державний борг без втрати фінансової незалежності. Банківська складова визначає стійкість банківської системи, якість активів, достатність капіталу та ліквідність. Валютна складова пов'язана зі стабільністю валютного ринку, довірою до національної грошової одиниці та збалансованістю зовнішніх розрахунків. Податкова складова відображає ефективність мобілізації доходів бюджету, а інвестиційна – здатність фінансової системи спрямовувати ресурси на розвиток економіки.

Сучасна фінансова безпека держави формується під впливом двох груп чинників. Перша група охоплює традиційні макрофінансові параметри: стан державного бюджету, динаміку державного боргу, інфляційні процеси, стабільність банківської системи, платіжний баланс і доступ до зовнішнього фінансування. Друга група пов'язана з новими викликами цифрової економіки: кіберризики, безперервність роботи цифрової фінансової інфраструктури, якістю даних, технологічною залежністю, поширенням фінансових платформ і зростанням обсягів безготівкових операцій. Взаємодія цих двох груп чинників формує нову архітектуру фінансової безпеки.

Для України ключовими джерелами ризику залишаються військові видатки, потреба у масштабному зовнішньому фінансуванні, значні потреби у відновленні та реконструкції, а також необхідність одночасно підтримувати макрофінансову стабільність і фінансувати критичні функції держави. За оцінками Світового банку, Європейської Комісії, Уряду України та ООН у межах RDNA5, потреби України у відновленні та реконструкції станом на кінець 2025 року оцінюються майже у 588 млрд дол. США на наступне десятиліття [8]. Це створює довгостроковий тиск на державні фінанси та потребує узгодженої політики щодо мобілізації внутрішніх ресурсів, залучення міжнародної допомоги, розвитку державно-приватного

Таблиця 1

Складові фінансової безпеки держави та їх змістові характеристики

Складова фінансової безпеки	Змістова характеристика	Основні ризики
Бюджетна	Збалансованість доходів і видатків, здатність держави фінансувати пріоритетні функції та соціальні зобов'язання.	Хронічний дефіцит бюджету, неефективність видатків, залежність від зовнішнього фінансування.
Боргова	Спроможність держави залучати й обслуговувати боргові ресурси без втрати фінансової самостійності.	Зростання боргового навантаження, валютні ризики, ризики рефінансування.
Банківська	Стійкість банків, достатність капіталу, ліквідність, якість кредитного портфеля, довіра вкладників.	Кредитні втрати, відтік депозитів, концентрація активів, операційні ризики.
Валютна	Стабільність валютного ринку, контроль інфляційних очікувань, збалансованість зовнішніх платежів.	Девальваційний тиск, нестача валютної ліквідності, зовнішньоторговельні дисбаланси.
Податкова	Ефективність мобілізації доходів бюджету, справедливість і прозорість податкового навантаження.	Тінізація економіки, ухилення від оподаткування, нестабільність податкового законодавства.
Цифрова фінансова стійкість	Надійність цифрової фінансової інфраструктури, платіжних систем, фінансових даних і кіберзахисту.	Кібератаки, витоки даних, технологічна залежність, цифрове шахрайство.

Джерело: сформовано авторами на основі [2; 3; 4]

партнерства та посилення прозорості використання коштів.

Водночас банківська система України продемонструвала суттєву адаптивність до шоків. Звіти Національного банку України про фінансову стабільність засвідчують, що банківська система залишається одним із ключових елементів підтримки економіки в умовах воєнних ризиків, зберігаючи ліквідність, здатність до кредитування та участь у фінансуванні державних потреб [6]. Проте така стійкість не усуває загроз, а лише змінює характер завдань регулювання. На перший план виходять питання якості кредитного портфеля, достатності капіталу, стійкості бізнес-моделей банків, концентрації ризиків, кіберзахисту та здатності фінансових установ працювати в умовах тривалих зовнішніх шоків.

Макроекономічна нестабільність посилює взаємозалежність між бюджетною, борговою та валютною безпекою. Дефіцит бюджету може бути компенсований внутрішніми запозиченнями, зовнішньою допомогою або емісійним фінансуванням, однак кожен із цих інструментів має власні ризики. Внутрішні запозичення можуть витіснити приватні інвестиції, зовнішня допомога формує залежність від рішень партнерів, а емісійне фінансування

створює інфляційний тиск. Тому фінансова безпека потребує балансу між короткостроковою необхідністю фінансування видатків і довгостроковою борговою стійкістю.

Окремої уваги потребує цифрова трансформація фінансового сектору. Розвиток мобільного банкінгу, електронних платежів, цифрових державних сервісів, фінтех-платформ, штучного інтелекту, відкритого банкінгу та дистанційної ідентифікації сприяє підвищенню доступності фінансових послуг, зниженню транзакційних витрат і прискоренню обміну фінансовою інформацією. Дослідження розвитку цифрових інновацій на ринку фінансових послуг України свідчать, що цифровізація стала одним із чинників підтримки фінансової активності населення та бізнесу в кризових умовах [9]. Однак цифровізація водночас створює нові вразливості, оскільки фінансова стабільність дедалі більше залежить від роботи інформаційних систем, центрів обробки даних, хмарних сервісів, каналів зв'язку та постачальників технологічних рішень.

У міжнародній практиці ці виклики дедалі частіше розглядаються через категорію цифрової операційної стійкості. Зокрема, в Європейському Союзі Акт про цифрову операційну

стійкість фінансового сектору (DORA) формує єдині підходи до управління ризиками інформаційно-комунікаційних технологій, тестування стійкості, управління інцидентами та контролю критичних постачальників ІКТ-послуг [10]. Для України, яка інтегрується до європейського фінансового простору, урахування таких підходів є важливим не лише з регуляторної, а й з безпекової точки зору.

Цифрові ризики мають відмінну природу порівняно з класичними фінансовими ризиками. Вони можуть реалізовуватися миттєво, мати каскадний характер і одночасно впливати на велику кількість учасників ринку. Наприклад, масштабна кібератака на платіжну інфраструктуру може призвести не лише до технічного збою, а й до втрати довіри клієнтів, відтоку коштів, затримки бюджетних платежів, порушення розрахунків бізнесу та репутаційних втрат для фінансового сектору. Саме тому цифрова безпека має розглядатися як складова фінансової безпеки, а не як суто технічне питання.

Важливо також враховувати ризики тінізації фінансових потоків. Цифрові канали можуть підвищувати прозорість операцій,

але за відсутності належного контролю вони можуть використовуватися для ухилення від оподаткування, шахрайства, незаконного виведення коштів, використання криптоактивів у непрозорих схемах. Отже, розвиток цифрових фінансів повинен супроводжуватися посиленням фінансового моніторингу, ризикорієнтованого нагляду, ідентифікації клієнтів, обміну інформацією між регуляторами та підвищенням фінансової грамотності населення.

Зміцнення фінансової безпеки держави має ґрунтуватися на комплексному підході, який поєднує макрофінансову стабілізацію, інституційну спроможність і цифрову стійкість. Першим напрямом є забезпечення бюджетної дисципліни та підвищення ефективності державних видатків. В умовах обмежених ресурсів важливим є не лише обсяг фінансування, а й результативність його використання. Це передбачає розвиток програмно-цільового бюджетування, аудит ефективності, прозорі закупівлі, моніторинг державних програм і публічну звітність щодо використання коштів.

Другим напрямом є управління борговою стійкістю. Державний борг не є загрозою сам по собі, якщо він використовується для фінан-

Таблиця 2

Сучасні загрози фінансовій безпеці держави та напрями їх мінімізації

Група загроз	Прояв загрози	Напрями мінімізації
Бюджетно-боргові	Зростання дефіциту бюджету, залежність від зовнішнього фінансування, ризики рефінансування боргу.	Середньострокове бюджетне планування, контроль ефективності видатків, управління борговим портфелем, розвиток внутрішнього ринку державних цінних паперів.
Макроекономічні	Інфляційний тиск, девальваційні очікування, зниження інвестиційної активності.	Узгодженість фіскальної та монетарної політики, підтримка валютної стабільності, стимулювання продуктивних інвестицій.
Банківські	Погіршення якості кредитів, концентрація ризиків, зниження довіри до банків.	Стрес-тестування, підвищення капіталізації, ризик-орієнтований нагляд, розвиток механізмів захисту вкладників.
Цифрові та кіберризики	Кібератаки, витоки даних, збої платіжних систем, залежність від ІКТ-постачальників.	Кіберстійкість, резервування критичної інфраструктури, тестування цифрової операційної стійкості, контроль постачальників ІКТ-послуг.
Інституційні	Недостатня координація регуляторів, низька прозорість фінансових потоків, корупційні ризики.	Посилення державного фінансового контролю, відкриті дані, міжвідомча координація, антикорупційні механізми.
Соціально-поведінкові	Недовіра до фінансових інститутів, низька фінансова грамотність, поширення шахрайських схем.	Фінансова освіта, захист прав споживачів, підвищення прозорості фінансових продуктів, цифрова грамотність.

Джерело: сформовано авторами

сування розвитку, підтримується прогнозованими джерелами обслуговування та не створює надмірного тиску на валютний ринок і бюджет майбутніх періодів. Однак у періоди кризи боргова політика має бути особливо обережною. Необхідним є подовження строків боргу, диверсифікація джерел фінансування, зменшення валютних ризиків і підвищення прозорості умов запозичень.

Третім напрямом є підтримка стійкості банківської системи. Банки є основним каналом трансформації заощаджень у кредити, обслуговування платежів, фінансування бізнесу та держави. Тому фінансова безпека потребує постійного моніторингу достатності капіталу, ліквідності, якості активів, кредитних ризиків і операційної стійкості банків. Особливого значення набуває розвиток інструментів раннього реагування, регулярне стрес-тестування та підвищення вимог до управління ризиками.

Четвертим напрямом є детінізація економіки та підвищення прозорості фінансових потоків. Тіньові операції зменшують доходи бюджету, спотворюють конкуренцію, послаблюють податкову безпеку та створюють підґрунтя для фінансових злочинів. Цифровізація може бути ефективним інструментом протидії тінізації за умов належного захисту даних, розвитку електронного аудиту, обміну інформацією між державними органами та ризик-орієнтованого фінансового моніторингу.

П'ятим напрямом є забезпечення цифрової операційної стійкості фінансового сектору. Вона має включати інвентаризацію критичних інформаційних систем, резервування даних, тестування планів безперервності діяльності, захист платіжної інфраструктури, регулярні навчання з реагування на кіберінциденти та контроль ризиків третіх сторін. Рекомендації ОЕСР щодо управління цифровими безпечними ризиками наголошують, що цифрова безпека повинна бути інтегрована в управлінські рішення економічних суб'єктів, а не залишатися лише технічним завданням [11].

Шостим напрямом є посилення міжінституційної координації. Фінансова безпека не може забезпечуватися лише одним органом влади або регулятором. Вона потребує взаємодії Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів, Національного банку України, податкових і митних органів, органів фінансового моніторингу, кібербезпекових структур, органів місцевого самоврядування та міжнародних партнерів. Така координація має бути не формальною, а заснованою на обміні

даними, спільному прогнозуванні ризиків і узгодженні політики.

Отже, фінансова безпека держави в умовах цифрової трансформації повинна розглядатися як динамічна система, яка здатна адаптуватися до нових загроз. Її забезпечення потребує переходу від реактивного реагування на кризи до превентивного управління ризиками, де важливу роль відіграють дані, цифрові технології, стратегічне планування та довіра між державою, бізнесом і громадянами.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що фінансова безпека держави є ключовою складовою стійкості національної фінансової системи, оскільки відображає її здатність забезпечувати стабільність фінансових потоків, захищати національні фінансові інтереси, підтримувати платоспроможність держави та створювати умови для довгострокового розвитку економіки. Вона охоплює бюджетну, боргову, банківську, валютну, податкову, інвестиційну та цифрову складові, між якими існує тісний взаємозв'язок.

Доведено, що в умовах макроекономічної нестабільності основними загрозами фінансовій безпеці є дефіцит фінансових ресурсів, зростання боргового навантаження, інфляційні та валютні ризики, тінізація економіки, залежність від зовнішнього фінансування, погіршення якості фінансового контролю та посилення невизначеності у фінансовому секторі. Для України ці загрози ускладнюються воєнними ризиками та масштабними потребами у відновленні.

Обґрунтовано, що цифровізація фінансового сектору має подвійний вплив на фінансову безпеку. З одного боку, вона підвищує ефективність фінансового управління, розширює доступ до послуг, сприяє прозорості операцій і покращує можливості регуляторного нагляду. З іншого боку, цифровізація формує нові ризики, пов'язані з кіберзагрозами, витоками даних, цифровим шахрайством, технологічною залежністю та вразливістю платіжної інфраструктури.

Зміцнення фінансової безпеки держави можливе за умови формування цілісної системи управління фінансовими ризиками, яка передбачає бюджетну дисципліну, боргову стійкість, стабільність банківської системи, прозорість фінансових потоків, розвиток державного фінансового контролю, підвищення цифрової операційної стійкості та ефективну міжінституційну координацію. Особливого

значення набуває інтеграція кібербезпеки та цифрової стійкості у загальну систему фінансової безпеки держави.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні системи індикаторів оцінювання цифрової складової фінансової

безпеки, удосконаленні методичних підходів до моніторингу фінансових ризиків в умовах воєнної економіки та формуванні моделей прогнозування впливу цифрових і макро-економічних загроз на фінансову стійкість держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 29.04.2026).
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 серпня 2021 року «Про Стратегію економічної безпеки України на період до 2025 року» : Указ Президента України від 11.08.2021 № 347/2021. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3472021-39613> (дата звернення: 29.04.2026).
3. Барановський О. І. Фінансова безпека в Україні: методологія оцінки та механізми забезпечення : монографія. Київ : КНТЕУ, 2004. 759 с.
4. Заїчко І. В., Білошкурська Н. В. Нормативно-правове та методичне підґрунтя визначення рівня забезпечення і регулювання фінансової безпеки підприємств та держави. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-42>.
5. Національний банк України. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2025 року. 2022. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_finsector2025_zvit_2022.pdf (дата звернення: 29.04.2026).
6. Національний банк України. Звіт про фінансову стабільність. Грудень 2025 року. 2025. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/FSR_2025-H2.pdf (дата звернення: 29.04.2026).
7. International Monetary Fund. Ukraine: 2025 Article IV Consultation and Eighth Review under the Extended Arrangement under the Extended Fund Facility. *IMF Country Report* №. 25/156. Washington, D.C. : IMF, 2025. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2025/07/03/Ukraine-2025-Article-IV-Consultation-and-Eighth-Review-under-the-Extended-Arrangement-under-569900> (дата звернення: 29.04.2026).
8. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, United Nations. Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025. 2026. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (дата звернення: 29.04.2026).
9. Довгань О. Аналіз розвитку цифрових інновацій на ринку фінансових послуг в Україні в 2010–2024 роках. *Економіка та суспільство*. 2025. № 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-48>.
10. European Banking Authority. Digital Operational Resilience Act. URL: <https://www.eba.europa.eu/activities/direct-supervision-and-oversight/digital-operational-resilience-act> (дата звернення: 29.04.2026).
11. OECD. Digital Security Risk Management for Economic and Social Prosperity: OECD Recommendation and Companion Document. Paris : OECD Publishing, 2015. URL: https://www.oecd.org/en/publications/digital-security-risk-management-for-economic-and-social-prosperity_9789264245471-en.html (дата звернення: 29.04.2026).

REFERENCES:

1. Verkhovna Rada of Ukraine. (2018). Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21.06.2018 No. 2469-VIII [On National Security of Ukraine: Law of Ukraine No. 2469-VIII of June 21, 2018]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (accessed April 29, 2026).
2. President of Ukraine. (2021). Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy vid 11 serpnia 2021 roku "Pro Stratehiiu ekonomichnoi bezpeky Ukrainy na period do 2025 roku": Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 11.08.2021 No. 347/2021 [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine of August 11, 2021 "On the Strategy of Economic Security of Ukraine until 2025": Decree of the President of Ukraine No. 347/2021 of August 11, 2021]. Available at: <https://www.president.gov.ua/documents/3472021-39613> (accessed April 29, 2026).
3. Baranovskyi, O. I. (2004). Finansova bezpeka v Ukraini: metodolohiia otsinky ta mekhanizmy zabezpechennia [Financial security in Ukraine: Assessment methodology and ensuring mechanisms]. Kyiv: KNTEU. 759 p.
4. Zaichko, I. V., & Biloshkurska, N. V. (2021). Normatyvno-pravove ta metodychne pidgruntia vyznachennia rivnia zabezpechennia i rehuliuвання finansovoi bezpeky pidprijemstv ta derzhavy [Regulatory and methodological basis for determining the level of provision and regulation of financial security of enterprises and the state]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 34. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-42>.

5. National Bank of Ukraine. (2022). Stratehiia rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy do 2025 roku [Strategy of Ukrainian Financial Sector Development until 2025]. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_finsector2025_zvit_2022.pdf (accessed April 29, 2026).
6. National Bank of Ukraine. (2025). Zvit pro finansovu stabilnist. Hruden 2025 roku [Financial Stability Report. December 2025]. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/FSR_2025-H2.pdf (accessed April 29, 2026).
7. International Monetary Fund. (2025). Ukraine: 2025 Article IV Consultation and Eighth Review under the Extended Arrangement under the Extended Fund Facility. IMF Country Report No. 25/156. Washington, D.C.: IMF. Available at: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2025/07/03/Ukraine-2025-Article-IV-Consultation-and-Eighth-Review-under-the-Extended-Arrangement-under-569900> (accessed April 29, 2026).
8. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, & United Nations. (2026). Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025. Available at: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (accessed April 29, 2026).
9. Dovhan, O. (2025). Analiz rozvytku tsyfrovyykh innovatsii na rynku finansovykh posluh v Ukraini v 2010-2024 rokakh [Analysis of digital innovations development in the financial services market of Ukraine in 2010-2024]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 71. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-48>.
10. European Banking Authority. (n.d.). Digital Operational Resilience Act. Available at: <https://www.eba.europa.eu/activities/direct-supervision-and-oversight/digital-operational-resilience-act> (accessed April 29, 2026).
11. OECD. (2015). Digital Security Risk Management for Economic and Social Prosperity: OECD Recommendation and Companion Document. Paris: OECD Publishing. Available at: https://www.oecd.org/en/publications/digital-security-risk-management-for-economic-and-social-prosperity_9789264245471-en.html (accessed April 29, 2026).

Дата надходження статті: 17.04.2026

Дата прийняття статті: 07.05.2026

Дата публікації статті: 15.05.2026